PERSPECTIVE OLIMPICE LA CLUBUL STEAUA

ALINIEREA SE FACE DUPĂ CEI DIN FRUNTE!

Distanța de mii de kilometri dintre Tokio și Ciudad de Mexico poate fi parcursă astăzi, datorită mijloacelor moderne și foarte rapide de transport, în numai cîteva ore. Și totuși, pentru sportivi, chiar pentru cei mai buni dintre ei, această distanță va fi parcursă în exact... patru ani!

Drumul de la Tokio spre Ciudad de Mexico a început, așadar, și pentru sportivii români și se va încheia în toamna anului 1968, o dată cu plecarea delegației Republicii Socialiste România la cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Bineînțeles, toți cei ce activează pe acest tărîm, activiști sportivi, antrenori, profesori și, în primul rînd, sportivii, doresc ca această delegație să reprezinte cît mai bine țara noastră, ca sportivii români să fie cît mai bine pregătiți, din toate punctele de vedere, astfel ca participarea lor să însemne un frumos succes.

Acestea sînt dorințe legitime ale fiecărui iubitor al sportului, ale participanților săi și ele țin seama de faptul că avem un tineret talentat, cu mari posibilități de afirmare, că avem antrenori pricepuți, că mișcarea noastră de cultură fizică și sport dispune de condițiile necesare. Căile și mijloacele care ar putea duce la împlinirea acestor dorințe, la realizarea obiectivelor propuse, au fost arătate în documentele plenarei din ianuarie a Consiliului General al UCFS, pe baza cărora a fost întocmit și planul de activitate pe linia sportului de performanță din țara noastră, pe perioada anilor 1965—1968. In cadrul acestui plan general fiecare secție pe ramură de sport din cluburi și marile asociații sportive a primit sarcini concrete, în funcție de posibilități, pentru ca printr-o muncă plină de răspundere, bine organizată, să poată contribui — ca rotițele unui ceasornic — la punerea în mișcare a marelui angrenaj care este sportul nostru de performanță și care vizează, ca obiectiv însemnat, o cît mai bună reprezentare la Olimpiada anului 1968.

Deoarece, în mod practic, sezonul majorității competițiilor sportive din acest an se apropie cu pași mari de finiș, apare ca foarte firească necesitatea bilanțului. Ce s-a făcut în acest sezon pe linia sportului de performanță, pentru depistarea elementelor apte de a fi selecționate în loturile olimpice, pentru pregătirea lor, astfel ca să poată evolua cu succes pe bazele sportive mexicane.

Ritm de pregătire cît mai înalt!

La această întrebare, actuală și extrem de importantă, a răspuns clubul Steaua prin organizarea unei ședințe a consiliului său și a alteia cu sportivii fruntași, care au analizat situația îndeplinirii planului prevăzut a fi realizat în anul 1965. Darea de seamă prezentată și discuțiile care au urmat, foarte interesante prin conținut și prin varietatea problemelor, s-au referit la activitatea clubului Steaua, care și-a propus să dea loturilor olimpice un număr mai mare de sportivi decît la Tokio și care să fie astfel pregătiți ca să poată obține rezultate mai bune decît la trecuta ediție a Jocurilor Olimpice — 5 medalii (1 de aur, 2 argint și 2 de bronz) și 42 de puncte aduse de sportivii militari.

Din capul locului vrem să subliniem o idee care a stat, de altfel, la baza discuțiilor, și care ni se pare foarte interesantă: **la Olimpiada din 1968 nu atît condițiile specifice Mexicului și dificultatea aclimatizării trebuie să constituie problema nr. 1 pentru sportivii și antrenorii noștri, ci creșterea impresionantă, într-un avînt continuu, a valorii sportului internațional.**

De aici rezultă că sportivii noștri trebuie pregătiți nu numai pentru a face față celor 2278 metri ai altitudinii capitalei mexicane, diferenței de 7 fuse orare, variațiilor sensibile de temperatură, schimbării regimului alimentar etc. ci, în primul rînd, ei trebuie astfel pregătiți încît să-și ridice neîncetat măiestria sportivă, pentru a putea obține, în mod curent, rezultate de cea mai înaltă valoare internațională și care să le poată asigura succesul în întrecerea cu cei mai buni sportivi ai lumii. Și să nu uităm că în afara unor sportivi din țări recunoscute ca valoroase în acest domeniu de activitate, în ultimii ani au apărut performeri de mare clasă din țări mai puțin dezvoltate din punct de vedere sportiv, cum sînt Kenia, Ghana, Trinidad-Tobago, Etiopia ș.a.

Pregătirile pentru Olimpiada de la Ciudad de Mexico îmbracă forme variate, dar intensitatea și volumul lor sînt aceleași pe toate meridianele globului, adică foarte ridicate. Iată de ce e necesar ca și noi să ne încadrăm în acest ritm de pregătire.

OBIECTIVE ȘI CĂILE DE REZOLVARE

Pentru anul 1965 în fața consiliului clubului Steaua au stat numeroase probleme importante: consolidarea organizatorică a secțiilor; îmbunătățirea conținutului și formelor procesului instructiv-educativ; pregătirea cadrelor de antrenori și tehnicieni; îmbunătățirea bazei materiale a muncii de educație etc.

In cadrul măsurilor luate pentru consolidarea secțiilor se cuvine să amintim de acțiunea de verificare a efectivului acestora în sensul menținerii doar a acelor sportivi care obțin rezultate de certă valoare sau a acelora care au perspectiva unor rezultate de rezonanță internațională. In felul acesta a fost stabilită o nominalizare mai concretă a valorilor clubului, al cărui rezultat a fost selecționarea unui număr de 152 sportivi care ar putea intra în atenția specialiștilor diferitelor federații.

De asemenea, au fost selecționați, pentru început, 45 de tineri cu reale perspective de progres, cu care se va lucra special. Renunțarea la unii dintre sportivi, ajunși la un anumit potențial fiziologic care nu le mai permite să dea un randament — ca performanță — corespunzător cerințelor actuale, se face paralel cu acțiunea de promovare a unor elemente noi, de perspectivă.

Peste 5000 de copii și juniori la concursurile de selecție

In această privință consemnăm ca pozitivă preocuparea pentru creșterea copiilor și juniorilor în cadrul secțiilor de juniori — nou înființate — de atletism, gimnastică, caiac-canoe, canotaj academic, box, lupte, haltere, înot, scrimă, ciclism și tir, adică la sporturile olimpice. Această preocupare n-a putut însă cunoaște un succes general datorită și faptului că nu toți antrenorii clubului au muncit cum s-ar fi cuvenit pentru organizarea a cît mai multor concursuri de selecție și a unei activități temeinice cu cei depistați. Dacă, de exemplu, la diferitele acțiuni de selecție la scrimă au fost văzuți peste 700 de tineri, la atletism peste 700, la fotbal peste 2500, la gimnastică peste 200, la alte sporturi numărul acestora a fost extrem de redus (tir — 60, baschet — 25, box — 40 etc.). De aici apare firesc și numărul foarte mic al celor selecționați (tir — 8, canotaj — 25, box — 18 etc.)!...

Fără a se minimaliza eforturile depuse, trebuie arătat că acestei activități nu i s-a stabilit încă profilul corespunzător, astfel ca secțiile de juniori să dispună de efective mari, cu o bază permanentă de tineri de valoare, principală rezervă a echipelor de seniori. De aceea, promovarea în formațiile de seniori a unor tineri crescuți în secțiile de juniori ale clubului a fost pînă în prezent cu totul sporadică, iar la unele echipe chiar inexistentă (baschet, handbal, volei, gimnastică, polo etc.). La această situație s-a ajuns și ca urmare a faptului că unii antrenori ai echipelor de seniori au considerat că această sarcină revine numai antrenorilor care au ca primă obligație munca cu juniorii. Iată de ce se impune o grabnică schimbare a acestui mod de a privi lucrurile.

In afara acțiunilor de selecție organizate pentru copii și juniori, consiliul clubului a inițiat o serie de concursuri, dotate cu „Cupa Steaua", pentru tinerii militari.

Planul acestor acțiuni va trebui respectat cu strictețe iar rezultatele urmărite cu toată atenția, pentru a le asigura eficiență, deoarece 1966 reprezintă de fapt anul principalei selecții în vederea J.O., pentru a se putea realiza pînă în 1968 pregătirea corespunzătoare a acestor sportivi. **In atenția clubului stă însă și viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice, cea din 1972.**

Pregătirea sportivilor fruntași ai clubului, în special a celor nominalizați, se desfășoară pe baza unor premise teoretice care exprimă experiența acumulată de-a lungul anilor de antrenorii clubului și de ceilalți specialiști români, cele mai noi cuceriri pe plan mondial în domeniul antrenamentului, avîndu-se în vedere progresul sportului mondial și cerințele internaționale în continuă creștere.

In vederea concretizării acestor idei, în 1965 toată atenția s-a îndreptat spre selecția sportivilor, alcătuirea loturilor de candidați olimpici la nivelul clubului (s-a ținut seama de performanțele realizate, de posibilitățile de progres ale sportivilor, de starea lor de sănătate, de calitățile morale și de voință, de capacitatea de mobilizare și de luptă în condiții grele etc).

Așadar, **anul 1965 a însemnat baza de plecare!** Rezultatele înregistrate de sportivii militari, pe baza planului de dezvoltare, pot fi considerate ca mulțumitoare. **Din cei 152 de sportivi nominalizați, 86 la sută și-au realizat integral prevederile stabilite pentru acest an, iar restul de 14 la sută au obținut cifre în imediata lor apropiere.**

Un scurt bilanț

In decursul acestui an, sportivii clubului Steaua au realizat 26 de recorduri republicane de seniori și 16 recorduri de juniori, au cîștigat 88 de titluri de campioni republicani de seniori (dintre care 11 pe echipe) și 20 de titluri de juniori (10 pe echipe), dar pînă la 31 decembrie mai sînt încă în desfășurare campionatele de box, lupte și scrimă etc.

Un număr de 248 sportivi militari și 26 de antrenori au făcut parte în acest an din loturile republicane de seniori și juniori.

In 1965 sportivii de la Steaua au cucerit 7 titluri de campioni europeni, au înregistrat 5 victorii la Jocurile Balcanice și peste 100 de victorii în diferite concursuri internaționale.

In general, bilanțul sportivilor de la Steaua este într-un evident progres față de anul 1964.

Pentru 1966 sportivii, antrenorii și consiliul clubului Steaua își propun ca acest bilanț să fie serios îmbunătățit, în special sub aspectul ridicării calitative a performanțelor.

Caiacul și canoea în frunte, tirul-codaș!

O foarte bună comportare, în această privință, au arătat membrii secției de caiac-canoe, din care au fost nominalizați 36. Aceștia și-au îndeplinit în întregime obiectivele propuse, cucerind 5 medalii de aur la campionatele europene de la Snagov și 16 titluri de campioni republicani. Sportivi ca **Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov, Nicolae Terente, Andrei Conțolenco, Andrei Igorov** etc., pot fi dați ca exemplu.

Din cei 9 sportivi nominalizați în secția de atletism, rezultate remarcabile au înregistrat **Iolanda Balaș, Viorica Viscopoleanu** și **Victor Caramihai**, cotați printre cei mai buni din lume în acest sezon. Nu și-au îndeplinit însă obiectivele stabilite Ilie Popa, Petre Astafei și Gh. Zamfirescu. Popa, deși are mari posibilități de progres, nu a reușit cele 4.27:00,0 planificate la 50 km marș, pentru că, considerîndu-se cel mai bun din țară, nu a mai arătat aceeași exigență față de propria-i pregătire ca anul trecut, de exemplu. Astafei se demobilizează prea repede în fața anumitor greutăți. Cu mai multă ambiție și perseverență și ținînd seamă de calitățile fizice pe care le are, el ar fi trebuit să depășească rezultatul de 5 metri la prăjină. Zamfirescu are oarecari „circumstanțe", deoarece a fost accidentat la început de sezon.

Cu tot progresul realizat de sportivii nominalizați și de cei de perspectivă, trebuie apreciat că totuși majoritatea rezultatelor sînt încă departe de valorile internaționale. De aceea, e necesar ca atleții să-și îndeplinească cu mult mai multă conștiinciozitate sarcinile prevăzute în programul de pregătire, să participe mai activ la antrenamente.

Dintre cei 4 boxeri nominalizați, **C-tin Ciucă, Nic. Giju** și **Vasile Dobre** și-au realizat obiectivul propus pentru acest an. Se impune ca în 1966 boxerii militari — și mai ales Niculescu — să acorde o mai mare atenție pregătirii fizice generale și specifice, să muncească cu perseverență pentru lărgirea și perfecționarea gamei de procedee tehnice, pentru perfecționarea loviturilor cu ambele brațe etc.

Opt luptători de la „greco-romane" și 10 de la „libere" figurează în lotul candidaților pentru Olimpiadă. **Ion Baciu, S. Popescu, I. Gabor, Gh. Tăpălagă, Al. Geantă, P. Circiumaru, Gh. Ureianu** și **Șt. Stingu** și-au îndeplinit prevederile stabilite la începutul anului. Considerăm însă că în pregătirea acestor sportivi există încă mult loc de mai bine și că ei trebuie să se preocupe îndeaproape de o pregătire tehnică corespunzătoare, prin însușirea de noi procedee și contraprocedee tehnice. Pentru aceasta li se cere mai multă dăruire la antrenamente, mai multă pasiune în pregătire.

Aproape întreaga echipă de scrimă a clubului Steaua ține-te selecția olimpică. Cei 17 sportivi nominalizați au avut, în general, o comportare satisfăcătoare, dintre ei impunîndu-se în mod deosebit, **Olga Orban-Szabo, Ecaterina Iencic, Ileana Drimbă, Ionel Drimbă, Șt. Haucler, Iuliu Falb.** După cum se vede, evidențierile se opresc la... floretiști. Componenții echipelor de spadă și sabie n-au atins încă o certă valoare internațională. Pentru aceasta mai au încă foarte mult de muncit.

Din secția de tir a clubului au fost nominalizați doar... 7 trăgători. Numărul acesta este destul de mic în raport cu cel al legitimaților din secție (54). Faptul se explică prin valoarea scăzută a multor sportivi, care, îndeosebi în ultimul an, au înregistrat rezultate mediocre. Rezultate mulțumitoare au obținut **Virgil Atanasiu** și **Mihai Dumitriu** la pistol viteză, **Gh. Enache** la talere. In general, însă, trăgătorii de la armă liberă calibru redus, calibru mare și standard nu s-au ridicat la valoarea așteptată și sînt departe de ceea ce se realizează în mod obișnuit pe plan internațional. Nicolae Rotaru, de pildă, un sportiv talentat, cu experiență, n-a obținut în 1965 ceea ce se aștepta de la el, mai ales la campionatele europene. De ce? Pentru că Rotaru a început să fie superficial în pregătire, neglijează indicațiile antrenorilor, considerînd că de acum nu mai are nimic de învățat, că rezultatele trecute îi dau tot dreptul (!) să se comporte astfel. Și rezultatele s-au văzut!

Rotaru, Ciulu, Sandor, dar și toți ceilalți componenți ai echipei de tir, nominalizați pentru J.O., trebuie să privească cu mai mult simț de răspundere pregătirea lor, să fie mai exigenți, să-și organizeze mai bine activitatea, pentru a putea îndreptăți speranțele ce se pun în ei.

★ ★ ★

Am trecut în revistă, pe scurt, activitatea cîtorva dintre secțiile pe ramură de sport ale clubului Steaua. O concluzie generală care se desprinde din activitatea anului 1965 este aceea că sportivii și specialiștii acestui important club de performanță din țara noastră au înregistrat importante succese pe linia îndeplinirii planului de măsuri elaborat la începutul anului. Nu se poate însă omite că au existat și unele rămîneri în urmă. **Spre totala înlăturare a lipsurilor, spre generalizarea și sporirea succeselor trebuie îndreptate toate eforturile în anul și în anii ce vin. Toate forțele pentru ridicarea pe o treaptă valorică cît mai înaltă a întregii activități a clubului Steaua!**

★ ★

Cîteva propuneri

Pentru ca munca să meargă și mai bine, activitatea generală să fie mai rodnică, specialiștii clubului Steaua propun o serie de măsuri a căror eficiență tinteste Mexico — 1968.

Colonel **MAXIMILIAN PANDELE** (președintele clubului Steaua): **Cu învățămintele culese în acest sezon vom trece de îndată la luarea unor măsuri corespunzătoare. Sîntem conștienți că anul viitor va fi hotărîtor pentru pregătirile olimpice. VOM LUA TOATE MĂSURILE ORGANIZATORICE, TEHNICE ȘI EDUCATIVE PENTRU CA SPORTIVII PREGĂTIȚI ÎN CADRUL CLUBULUI STEAUA SĂ-ȘI PERFECȚIONEZE NEÎNCETAT MĂIESTRIA, SĂ ATINGĂ — ÎNTR-UN NUMĂR CÎT MAI MARE — O CERTĂ VALOARE INTERNAȚIONALĂ, ASTFEL CA VIITORUL LOT OLIMPIC AL ȚĂRII NOASTRE SĂ CONTEZE PE SPORTIVI BINE PREGĂTIȚI DIN TOATE PUNCTELE DE VEDERE.**

ÎN ACEST SCOP, ÎN ACTIVITATEA VIITOARE, PENTRU CONSILIUL CLUBULUI NOSTRU, PRINCIPALUL CRITERIU DE APRECIERE A MUNCII SPORTIVILOR ȘI ANTRENORILOR VA FI NUMAI ȘI NUMAI COMPARAREA REZULTATELOR OBȚINUTE DE EI CU NIVELUL PERFORMANȚELOR MONDIALE.

Pentru ca munca să se desfășoare la cel mai înalt nivel calitativ, trebuie să fim ajutați și mai mult de forurile sportive în acțiunea de selecție a copiilor și juniorilor, în rezolvarea cît mai grabnică a celorlalte probleme, care nu depind numai de noi și care mai frînează activitatea clubului Steaua.

Prof. NICOLAE TĂRCHILĂ (antrenor de volei): **Cunoașterea factorilor specifici Mexicului trebuie să orienteze pregătirea noastră. Sînt de părere ca, în vacanța de iarnă, voleibaliștii să înceapă o pregătire la munte, la cabana Vorban, de exemplu. Colegiul central de antrenori trebuie să stabilească o linie metodică clară, pentru întreaga perioadă care a mai rămas pînă la J.O., metodică pe care noi, antrenorii din cluburi, s-o aplicăm cu consecvență, sub controlul organelor de specialitate ale UCFS. Păstrez convingerea că modul de desfășurare a campionatului nostru nu slujește, de fapt, scopului inițial, al pregătirii pentru campionatele europene și mondiale, pentru Olimpiadă. În campionatul republican jucăm meciurile la un interval de cîte o săptămînă; la marile competiții aceste meciuri sînt programate zilnic. Propun organizarea etapelor de campionat în cicluri de turnee, la anumite perioade, meciurile avînd loc zilnic.**

Prof. IOAN KUNST-GHERMĂNESCU (antrenor emerit la handbal): **Deși handbalul va fi sport olimpic abia peste șapte ani, îmi permit să mă consider ca făcînd parte, de pe acum, din această mare „familie" și să fac o observație care mi se pare destul de importantă. Antrenamentul sportiv contemporan se bazează pe o serie de științe ajutătoare, care la noi, la Steaua, ca și la alte cluburi, sînt prea puțin folosite. Concluzia se subînțelege! În altă ordine de idei, vreau să arăt că noutățile sportului mondial trebuie să le preluăm numai în mod critic și să le aplicăm la specificul nostru, dar numai în măsura în care ne sînt necesare, și nu așa ca să fim în pas cu...moda, cum am fost, nu de mult, cu izometria.**

NICOLAE NAVASART (antrenor emerit la caiac-canoe): **Pentru a putea obține rezultatele dorite la Ciudad de Mexico, este mai mult decît necesar ca fiecare sportiv în parte să cunoască cu cea mai mare exactitate planul general al pregătirii, scopul final al acestei pregătiri, metodele ce vor fi folosite, pentru ca fiecare să-și poată aduce o contribuție însemnată pe parcursul celor trei ani care au mai rămas pînă la Mexico. În activitatea viitoare a caiaciștilor și canoiștilor trebuie fixate norme tehnice care să fie urmărite și nu neapărat cucerirea unui titlu de campion republican să constituie singurul obiectiv.**

Pagină realizată de **ROMEO VILARA**